

fra Byerne ude omkring paa Landet hos Folk, som mange Gange ikke have forstaaet dem. Der findes blandt den bedst situerede Del af vor Arbejderstand i Byerne saa mange gode Mænd og Kvinder, at man udmærket godt vil kunne finde gode Plejehjem for disse Børn der. Og skulle vi rejse Opdragelsesanstalter, nuvel, saa kunne vi overveje, hvorvidt de skulle have samme Størrelse som nu med 70—80 Børn, eller de skulle være større — de, som have beskæftiget sig dermed, ere jo uenige. Jeg tør ikke bryde Staven over de meget store Opdragelsesanstalter. Det er jo muligt, at netop i meget store Anstalter vil en særlig kyndig Mand eller Kvinde, der har Ledelsen, kunne være vejledende og raadgivende for de Lærere og Lærerinder, der ere knyttede dertil, og hertil kommer, at man paa de store Anstalter kan give Børnene en langt bedre Skoleundervisning end paa de mindre. Naar vi have med de almindelige Børnehjem at gøre, tror jeg derimod, Regelen bør være den, at disse Børn bør gaa i en almindelig Kommuneskole.

Den Almisse, som Samfundet nu giver ud til vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter, betyder intet i Kampen mod de sociale Aarsager, der føre til, at saa mange unge Mænd og Kvinder gaa til Grunde. Det er ikke nok at ofre Hundreetusinder til dette Øjemed, her drejer det sig om Millioner. Vi kunne vel ogsaa, i hvert Fald Demokratiet, blive enige om, at naar man kan finde det nødvendigt, at der i en By som Aarhus i alle Byens Udkanter rejser sig den ene store Militærkaserne efter den anden, maa Kravet om, at der i det mindste er lige saa mange Børnehjem og Opdragelsesanstalter som Kaserne, være rimeligt. Paa dette Omraade ere vi lige knapt og napt begyndt. Jeg haaber, at den Bevægelse, der er rejst, den skaanselsløse og hensynsløse Kritik har gjort sin Nytte. Hvis jeg havde Valget, gjorde jeg det Arbejde om igen, jeg har gjort her, fordi denne Bevægelse har tvunget hele det danske Folk til at forstaa, at vi maa tage Spørgsmaalet om offentlig Forsorg for hjemløse og fattige Børn op med en Kraft, der er saa stor og stærk, at Samfundet til fulde kan sige, at det har opfyldt sine Forpligtelser overfor de vanrøgtede Børn. Vi have været de første til det kritiske Arbejde, hvor det gjaldt om at rydde Grunden, og vi ville være de første til det opbyggende Arbejde, hvor det gjælder om at rejse den ny Bygning til Beskærmelse for Børnene og til

Inddragelse af alt, hvad der er af godt og sundt i vort Samfund til Opdragelse af fattige og vanrøgtede Børn. Her haaber jeg, at vi ikke komme til at staa ene; vi kunde have faaet Arbejdet udført tidligere, hvis der havde været den samme Villie hos de øvrige Partier som hos os.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Knudstrup: Jeg har begæret Ordet i Anledning af de Oplysninger, det Medlem, der nu satte sig (Sabroe), kom med, om mit Forhold til „Bøgildgaard“. Jeg har i over 25 Aar gaaet ud og ind paa Opdragelsesanstalten og kender den nøjere end den Mand, der nu er dens Forstander. Jeg har staaet i nært personligt Forhold til de skiftende Forstandere. Gennem den lange Aarrække have mange af dens Børn gaaet i min Skole, jeg har været Værge for mange af dem, der ere gaaede ud derfra, og som komme i mit Hjem den Dag i Dag. Jeg har raadført mig med den nuværende Forstander, da Børneloven var til Behandling her i Tinget, jeg har siddet i hans Stue og affattet Ændringsforslag efter Samraad med ham. Jeg har fremhævet hans Virksomhed her i Folketinget med Ros, og han har raadført sig med mig om Grundlæggelsen af forskellige Værksteder. Hvad der er mit Syn paa Opdragelsesanstalter, vil være ærede Medlemmer bekendt, og det glæder mig, at de ærede Medlemmer tage det op ligesom andre ærede Medlemmer, at vi skulle gaa bort fra det rene agrariske System, som stammer fra Svejtis, og gaa til Oprettelsen af Værksteder for Husflid og Sløjd for de Børn, der komme fra gamle Haandværkerslægter. Det har jeg mange Gange omtalt her i Tinget og raadført mig med Forstanderen paa „Bøgildgaard“ om. Jeg passerer Gaarden flere Gange om Aaret og taler med Drengene, saa jeg kender godt Forholdene, selv om jeg ikke kommer mange Gange til Selskab hos Møller. Det er muligt, at jeg ikke har været der mere end een Gang i Selskab. Jeg er ikke meget selskabelig anlagt. Udenfor det selskabelige har jeg grumme lidt Adgang til at komme der, da jeg ikke er inspektionshavende paa Anstalten. Det er hele mit Forhold til det gamle Opdragelsesinstitut, og det er saa ligefrem og saa grundigt, at det ikke afkræftes ved et Telegram af et ubestemt Indhold angaaende